

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy zasada pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej powinna być interpretowana w ten sposób, że nie pozwala sądowi krajowemu, który zgodnie z jego prawem krajowym jest związany powagą rzeczy osądzonej przez sąd karny wywołującą skutki w postępowaniu cywilnym, na wyciągnięcie konsekwencji z rozstrzygnięcia sądu karnego wydanego w sposób niezgodny z przepisami prawa Unii przez zasądzenie od pracodawcy w postępowaniu cywilnym odszkodowania na rzecz pracownika tylko na podstawie skazania tego pracodawcy wyrokiem karnym za nielegalne zatrudnienie?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) NR 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. 1971, L 149, s. 2 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 5, t. 1, s. 35)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. zmieniające i uaktualniające rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie oraz rozporządzenie (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 Dz.U. 1997, L 28. s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 5, t. 3, s. 3)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (Dz.U. 2005, L 117, s. 1)
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. 1972, L 74, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 5, t. 1, s. 83)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 24 stycznia 2018 r. – Compagnie d'entreprises CFE SA / Région de Bruxelles-Capitale**

(Sprawa C-43/18)

(2018/C 112/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Compagnie d'entreprises CFE SA

Strona przeciwna: Région de Bruxelles-Capitale

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dekret, na podstawie którego organ państwa członkowskiego wyznacza specjalny obszar ochrony, zgodnie z dyrektywą [Rady] 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽¹⁾, czyli dekret zawierający cele ochronne oraz ogólne środki zapobiegawcze o charakterze normatywnym, stanowi plan lub program w rozumieniu dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2001/42/WE [z dnia 27 czerwca 2001 r.] w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽²⁾?
- 2) A konkretnie, czy taki dekret wchodzi w zakres art. 3 ust. 4 jako plan lub program, który określa ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącego projektów, co oznacza, że stosowanie do art. 3 ust. 5 państwa członkowskie powinny ustalić, czy może on potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko?
- 3) Czy art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko należy interpretować w ten sposób, że ten sam dekret o wyznaczeniu obszaru jest wyłączony z zakresu stosowania jej art. 3 ust. 4?

⁽¹⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 197, s. 30.